

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1848/2024
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Илић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Мирослав Лепојевић, адвокат из ..., ради поништаја брака, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 423/2023 од 19.10.2023. године, у седници одржаној дана 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 423/2023 од 19.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 423/2023 од 19.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 423/2023 од 19.10.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П2 1469/2022 од 21.07.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се поништи брак уписан у матичну књигу венчаних под текућим бројем .. за 2013. годину, код матичне службе Горњи Матејевац, закључен ...2013. године између тужене и сада пок. ВВ, бив. из ... и обавезана тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 191.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредбе члана 32. Породичног закона, одбијен је тужбени захтев за поништај брака, закључен између тужене и сада пок. ВВ, оца тужиле, након утврђења да је између супружника постојала стварна заједница живота у Немачкој од закључења брака 2013. године до смрти сада пок. ВВ 2022. године, да су њихови односи били складни, да је тужена све време

болести свога супруга била са њим, пружала му неопходну помоћ и негу и после смрти га сахранила у ..., те да за живота оца тужене није поднет захтев за развод или поништај брака.

Према оцини Врховног суда, услови за примену института дозвољености ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП) у овом случају нису испуњени, с обзиром да уз ревизију тужила није доставила другачије правноснажне одлуке у истој или сличној чињенично правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 227. став 2. Породичног закона, Врховни суд је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Породични закон прописује да су брачни спорови они који се воде ради утврђивања постојања или непостојања брака, као за поништење и за развод брака. Одредбом члана 208. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005...6/15) прописано је да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није другачије одређено, док је одредбом члана 227. став 2. истог Закона прописано да се правноснажна пресуда у брачном спору не може побијати ванредним правним лековима у погледу дела у коме је донета одлука о поништењу или разводу брака.

У смислу наведене законске одредбе, парничне странке у поступку о поништењу брака, по његовом правноснажном окончању, пресуду не могу побијати ванредним правним лековима, независно од начина на који је суд одлучио о захтеву.

У конкретном случају, спор се води између тужиле, као заинтересованог лица у смислу члана 212. Породичног закона, као ћерке сада пок. ВВ, против тужене, која је била у браку са ВВ у тренутку његове смрти.

Сагласно цитираној законској одредби, без обзира на начин на који је суд одлучио о захтеву, тужила нема право да изјави ревизију против побијане одлуке, због чега, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одбацио ревизију и одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**